

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิจัยเชิงปริมาณ โดยเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ(Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ที่จะมุ่งศึกษาเรื่องการรับรู้ความเสี่ยงของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการในการดำเนินงานวิจัยซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 กลุ่มประชากรตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษางานวิจัยในครั้งนี้คือ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ที่เดินทางมาท่องเที่ยว ในประเทศไทย ในปี พ.ศ.2558

3.1.2 จำนวนตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทำวิจัยในครั้งนี้คือ นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยว และพักผ่อนในประเทศไทย ทั้งในวัน จันทร์ ถึง ศุกร์ และวันหยุดเสาร์อาทิตย์ ในปี 2558 ซึ่งจากข้อมูลทางสถิติจำนวนการมาเยือนของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาประเทศไทย จากกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาพบว่า มีจำนวนทั้งสิ้น 24.7 ล้านคน จำนวนประชากรนักท่องเที่ยวที่ใช้ในการเก็บข้อมูลจะใช้สูตรของยามานะ (Yamane) ซึ่งจะกำหนดความคลาดเคลื่อนไว้ที่ 5% (0.05) หรือที่เรียกว่าระดับความเชื่อมั่น 95% ได้กำหนดขนาดตัวอย่างไว้ที่จำนวน 400 คน ซึ่งเป็นค่าที่สามารถแสดงความมั่นใจในการสรุปผลได้อย่างถูกต้อง

ผู้วิจัยจะใช้วิธีเก็บข้อมูลด้วยการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental random sampling) โดยผู้วิจัยจะทำการเก็บข้อมูลในช่วงเวลา 18.00 น. – 22.00 น. ในวันจันทร์ – ศุกร์ และเวลา 10.00 – 15.00 ในวันเสาร์ และ อาทิตย์ โดยนักท่องเที่ยวจะตอบแบบสอบถามด้วยความสมัครใจ จนได้จำนวนแบบสอบถามครบตามที่ต้องการจำนวน 400 ชุด

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้ทำวิจัยได้เป็นผู้สร้างขึ้นซึ่งจะแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน สถานภาพ อาชีพ ภูมิฐานะ มีลักษณะแบบตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการวิเคราะห์การรับรู้ความเสี่ยงของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ความเสี่ยงด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้อุบัติเหตุของยานพาหนะขณะเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย, อันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน, การติดโรคมัยไข้เจ็บและอันตรายจากสิ่งแวดล้อม โดยมีเกณฑ์การรับรู้ความเสี่ยงในด้านต่าง ๆ เป็น 5 ระดับดังต่อไปนี้

ค่าประเมิน		ระดับการรับรู้ความเสี่ยง
5	หมายถึง	สูงมาก
4	หมายถึง	สูง
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	ต่ำ
1	หมายถึง	ต่ำมาก

ตอนที่ 3 เป็นคำถามความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยวในประเทศไทย มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ประกอบไปด้วย การรับรู้ภาพลักษณ์การท่องเที่ยวในภาพรวมของประเทศไทย และการรับรู้ภาพลักษณ์ด้านความปลอดภัยในภาพรวมของการท่องเที่ยวในประเทศไทย ซึ่งได้แบ่งการรับรู้ไว้เป็น 5 ระดับดังต่อไปนี้

ค่าประเมิน		ระดับการรับรู้ภาพลักษณ์
5	หมายถึง	สูงมาก
4	หมายถึง	สูง
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	ต่ำ
1	หมายถึง	ต่ำมาก

ตอนที่ 4 เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะ

3.3 การตรวจสอบเครื่องมือ

การตรวจสอบเนื้อหา ผู้วิจัยได้นำเสนอแบบสอบถามที่ได้สร้างขึ้น ต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความครบถ้วนและความสอดคล้องของเนื้อหาของแบบสอบถามที่ตรงกับเรื่องที่จะศึกษา

การตรวจสอบความเชื่อมั่น ผู้วิจัยได้พิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์ครอนแบ็ค อัลฟา (Cronbach's Alpha Coefficient) จากแบบสอบถามทดสอบ 30 ชุด ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ ค่าความเชื่อมั่นในกลุ่มของการรับรู้ความเสี่ยงได้แบ่งออกเป็น 4 ด้านได้แก่ การรับรู้ความเสี่ยงด้านอุบัติเหตุของยานพาหนะขณะเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย ค่าอัลฟาแสดงความเชื่อมั่นที่ 0.774 ด้านอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ค่าอัลฟาแสดงความเชื่อมั่นที่ 0.809 ด้านการติดโรคร้ายไข้เจ็บ ค่าอัลฟาแสดงความเชื่อมั่นที่ 0.886 ด้านอันตรายจากสิ่งแวดล้อม ค่าอัลฟาแสดงความเชื่อมั่นที่ 0.734 อีกส่วนคือการรับรู้ภาพลักษณ์ด้านความปลอดภัยในภาพรวมของการท่องเที่ยวในประเทศไทย ค่าอัลฟาแสดงความเชื่อมั่นที่ 0.821 ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 ตารางแสดงค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม 30 ชุด

ส่วนของคำถามการรับรู้ความเสี่ยง	จำนวนข้อ	ค่าอัลฟาแสดงความเชื่อมั่น (n=30)
ด้านอุบัติเหตุของยานพาหนะ	11	0.774
ด้านอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน	6	0.809
ด้านการติดโรคร้ายไข้เจ็บ	4	0.886
ด้านอันตรายจากสิ่งแวดล้อม	5	0.734
ส่วนของคำถามความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยวในประเทศไทย		
ด้านภาพลักษณ์และความปลอดภัย	2	0.821
ค่าความเชื่อมั่นรวมของคำถามทั้งหมด	28	0.889

3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเก็บรวบรวมจากฐานข้อมูล 2 แหล่งคือ ข้อมูลปฐมภูมิ และข้อมูลทุติยภูมิ

ข้อมูลปฐมภูมิประกอบไปด้วย

1. ข้อมูลส่วนตัวของตัวนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับ อายุ เพศ ระดับการศึกษา รายได้ สถานภาพ อาชีพ ภูมิลำเนา
2. การวิเคราะห์การรับรู้ความเสี่ยงในด้านต่างๆของตัวนักท่องเที่ยวที่ เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทยซึ่งแบ่งออกเป็นด้านต่างๆดังนี้ อุบัติเหตุ อันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน การติดโรคร้ายไข้เจ็บต่างๆ อันตรายจากสิ่งแวดล้อม/สภาพอากาศ

3. ปัจจัยความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยวในประเทศไทย
ข้อมูลทุติยภูมิ ได้มาจากการศึกษาค้นคว้า เอกสารงานวิจัยต่างๆ วารสาร บทความทาง
วิชาการ อินเทอร์เน็ตและแหล่งข้อมูลต่างๆ

3.5 การจัดทำกับข้อมูล

3.5.1 เริ่มจากการนำแบบสอบถามไปสอบถามประชากรนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่เดินทางมา
ท่องเที่ยวในประเทศไทยจำนวน 30 คน เพื่อนำมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

3.5.2 นำแบบสอบถามไปใช้กับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย
จำนวน 400 คน และนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัย

3.5.3 บันทึกข้อมูลลงบนเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป
ทางสังคมศาสตร์ SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) เพื่อคำนวณค่าทางสถิติ และ
ทดสอบสมมติฐาน

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ทำการวิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์
SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) โดยใช้รายละเอียดดังต่อไปนี้

3.6.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) ในการวิเคราะห์
ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่เดินทางมาท่องเที่ยวในประเทศไทย
โดยวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวออกมาเป็นรูปแบบของค่าแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ
(Percentage) ซึ่งเมื่อทราบค่าสถิติแล้วผู้วิจัยจะนำไปสรุปผล ในรูปแบบของตารางแสดงข้อมูล
ประเภทบรรยาย

2. การวิเคราะห์ข้อมูลการรับรู้ความเสี่ยงของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ และปัจจัยความ
เสี่ยงที่มีผลกระทบต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยวในประเทศไทย จะเป็นคำตอบที่ได้จากการประเมิน
ค่า (Rating Scale) ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ออกมาเป็นรูปแบบของส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard of Variance) และค่าเฉลี่ย (Mean) นำไปสรุปผล ในรูปแบบของ
ตารางแสดงข้อมูลประกอบการบรรยาย

3. ข้อเสนอแนะเรื่องความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ตัวนักท่องเที่ยวสามารถรับรู้ได้จาก
ประสบการณ์ส่วนตัวหรือความรู้จากการศึกษาของตัวนักท่องเที่ยวเอง ใช้การวิเคราะห์เนื้อหาและ
นำเสนอโดยการบรรยาย

การกำหนดค่าน้ำหนักของเกณฑ์การประเมิน เพื่อแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้

ตารางที่ 3.2 การแปลความหมายของข้อมูลแบบสอบถาม

ระดับคะแนน	หมายถึง
4.50 - 5.00	เสี่ยงมากที่สุด
3.50 - 4.49	เสี่ยงมาก
2.50 - 3.49	เสี่ยงปานกลาง
1.50 - 2.49	เสี่ยงน้อย
1.00 - 1.49	เสี่ยงน้อยที่สุด

การกำหนดค่าน้ำหนักของเกณฑ์การประเมิน เพื่อแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้

ตารางที่ 3.3 การแปลความหมายของข้อมูลแบบสอบถาม

ระดับคะแนน	หมายถึง
4.50 - 5.00	ภาพลักษณ์ดีมากที่สุด
3.50 - 4.49	ภาพลักษณ์ดีมาก
2.50 - 3.49	ภาพลักษณ์ปานกลาง
1.50 - 2.49	ภาพลักษณ์ไม่ดี
1.00 - 1.49	ภาพลักษณ์ไม่ดีที่สุด

3.7 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยข้อมูลใช้สถิติดังต่อไปนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) โดยการวิเคราะห์ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. การหาความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน สถานภาพ อาชีพและ ภูมิลำเนา โดยกลุ่มเป้าหมาย 2 กลุ่มจะใช้สถิติ t-test และกลุ่มเป้าหมายมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป จะใช้การทดสอบ F-test โดยการสร้างตาราง ANOVA
3. การหาปัจจัยความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยวในประเทศไทย โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอย พหุคูณ (Multiple Regression Analysis)